

Leksvik ^{og} Stranda MENIGHETSBLAD

Nr. 4

Desember 2012

54. årg.

Side 2

Juleandakt

Side 3

Troen og saligheten

Side 4

Gi håp til jul

Side 5

Kirken, et pilegrimsmål

Side 9

Alt har sin tid

Side 11

Fra kirkebøkene

Side 12

Søndag er kirkedag

God Jul!

Neste nummer av menighetsbladet
kommer ut i mars.

Juleandakt

Guds hjartelag - og vårt

Julenatt viste Gud oss hjartelaget sitt.
 Han gav oss Jesus, - for at ingen skal vere åleine i livet lenger.
 Jesus kom for å gje seg sjølv til oss.
 Han viste særleg omsut for den som er einsam og utanfor, og for den framande.
 I jula gjev vi og meir av oss sjølve enn vanleg. Vi viser vårt hjartelag.
 Vi tenkjer på den som er framand mellom oss.
 I kristen og jødisk tradisjon har det vore slik at når ein held festleg lag, skulle det vere dekt på til ein ekstra ved bordet. Det skulle stå ein ledig stol i fall ein framand skulle banke på døra og be om mat og husrom. Ein skulle vere budd på at Kristus, Messias kom til festen. Og einkvar framand som banka på, kunne vere Kristus, - for han ser ut som alle oss andre.
 Ja, det er til og med slik at vi trur at Kristus kjem saman med kvar framand som bankar på døra vår og ber om mat og husrom.
 Det ligg djupt i julebodskapen at Jesus stiller seg saman med dei utstøtte. Tidleg vart han ein utstøtt sjølv.
 For det var ikkje husrom i Betlehem for Jesusbarnet, Maria og Josef. Og dei vart og snart flyktningar, då kong Herodes stod dei etter livet.
 Jesus Kristus slår følge med den som er på flukt. Han gjev seg saman med den som er huslaus og einsam.
 Mange framande, flyktningar, asylantar, romfolk og huslause bankar på døra vår for tida, både til oss som storsamfunn, og som einskildmenneske.
 Dei ber om å få kome inn i varme og tryggleik hos oss.
 Kristus er i følge med dei.
 Det er utfordrande å vere medmenneske. Men og ei stor velsigning, - for Gud, vår skapar og frigjerar, har gjeve oss til kvarandre.
 Lat oss be om at Kristus sjølv hjelper oss å vise kristent hjartelag når vi møter vårt medmenneske.
 Velsigna jul.

Biskop Tor Singsaas

Hellige tre kongers fest/Julefest

Det blir Hellige tre kongers fest i Stranda menighetshus
 Søndag 6. januar kl. 16.00
Alle velkommen!

Velkommen til julefest

på Forsamlingshuset!
 Søndag 6. januar kl. 16.00
 arrangerer Leksvik menighetsråd
 julefest i Leksvik Forsamlingshus.
 Arr. Leksvik menighetsråd

Julefest for store og små!

Det blir julefest for store og små på Forsamlingshuset i Leksvik tirsdag den 8. januar kl. 18.00.
 Alle tar med et fat med mat, samt en "nissepakke" med dropseske, mandarin og en liten sjokolade for hvert barn.
 Arr. Gnisten og Nyskudd, Rønningen barneforening.

Ansvarlig utgiver: Leksvik og Stranda menighetsråd

Kasserer: Sparebank1, Leksvik 4241 07 01116

Adresseforandringer sendes: Leksvik kirkekontor, 7120 Leksvik

Menighetsblad: menighet@leksvik.kirken.no

Leksvik Kirkekontor åpningstid:

Tirs/ons: 9-14 Tors/fre: 9-13 tlf. 74855166

Telefon og E-post:

Verena Grønning mob. 924 04 393 sokneprest@leksvik.kirken.no

Gjertrud Bjørnebo mob. 900 26 084 kirkeverge@leksvik.kirken.no

Ann-Kristin Eidsvåg Rostad mob. 958 79 485 diakon@leksvik.kirken.no

Kirkekontoret menighet@leksvik.kirken.no

Ole Andreas Fossan mob. 900 42 053 organist@leksvik.kirken.no

Roger Arntsen mob. 918 36 369 kirketjener@leksvik.kirken.no

Øyvind Jansen mob. 480 25 292 kirketjener2@leksvik.kirken.no

Troen og saligheten

Helt fra jeg var liten har jeg hatt interesse for gamle ordtak, deres opprinnelse og mulige fortsatte gyldighet. Denne interessen ble tidlig skapt av min mor som i den grå hverdagen brukte ord og vendinger som var treffende i situasjon. Dette skapte interesse hos meg da som kjent "små gryter også har ører". Mange av uttrykkene var selvsagt uforståelig for meg, men da tok mamma meg på fanget og forklarte meg innholdet. Det er selvfølgelig vanskelig da "en dåre kan spørre mer en 10 vise kan svare". Men mamma gjorde i alle fall en hederlig innsats for å tilfredsstillte dårens vitebegjær.

Man kan lese ordtak med så mange ulike briller på. I et menighetsblad er det naturlig å se på ordtak som eventuelt har en viss bibelsk tilknytning og finne ut hvorfor.

Et slikt utsagn er det rause ordtaket at "Enhver blir salig i sin tro". Det sies også at noen tror dette er et bibelsitat. Utsagnet er derimot etter tradisjonen tillagt Fredrik den store av Preussen som etter sin tronebestigelse i 1740 i triumf og raushet overfor folket skal ha uttalt "Hier muss ein jeder nach seiner Fassung Selich werden", hvilket betyr noe sånt som at "her (i Preussen) må enhver få lov å bli

salig på sitt vis". Ikke minst følte han vel seg selv salig etter å ha besteget tronen. Utsagnet hadde vel således neppe innebygget noen raus trosoppfyllingsdimensjon hos Fredrik den store.

At et utsagn med tiden har endret karakter og innhold, er for øvrig ikke uvanlig når det gjelder ordtak. Imidlertid har man i dag funnet at også Fredrik den store hadde stjålet uttrykket. For øvrig heller ikke uvanlig nå til dags i mange sammenhenger. Plagiat er som kjent en mye benyttet metode selv om den er uhedelig og prinsipielt straffbar. Fredrik den store hadde sett det i en bok som kom ut i 1738 og var signert E.P., - altså 2 år før han selv brukte uttrykket. Boka hadde den noe snirklete tittelen "Onde Ordspråge som fordærver gode Sæder, igjendrevne av Guds Ord, i Kjærlighed til Gud og Næsten".

Det verste av de 49 "onde Ordspråge" er i følge denne boka ordspråket "Enhver bliver Salig ved sine Troe". Dagens lærde er ikke i tvil om at denne E.P., som har forfattet nevnte bok, er Erik Pontoppidan. Han var biskop i Bergen fra 1747 til 1755 og resten av livet var han prokansler ved universitetet i København. For øvrig er dette den samme som skrev den mer

kjente katekismeforklaringen "Sandhed til Gudfryktighet" som flere generasjoner norske barn ble vel kjent med etter at kirka tok den i bruk i konfirmasjonsundervisningen.

For at det ikke skal være noen tvil om hva Pontoppidan mente om dette ordtaket, tar jeg med følgende som for oss mest fortøner seg som fornøyelig lesning selv om vi bak de billedlige og snirklete vendingene merker hans dype personlige engasjement. Han rangerer dette ordtaket blant de "Ordsproge som strider egentligst og mest imod Sandheden" og han fortsetter: "Til den gamle Suurdei, som Guds Folk jo mer og mer bør stræbe at udrydde fra seg, kan uden Modsiglse ogsaa henregnes de vrangne og forføreriske Ordsprog, af hvilke den gamle Adam vil gjøre sig Figenblade til sin daarlige Nøgenhets Skjul", hvorefter han blankt tilbakeviser ordtakets innebyggede påstand om saligheten og troen ved ettertrykkelig å slå fast at Bibelen i Jakobs brev "siger cap.2, v 19. at Djævlene også troe, dog ei, at de ved denne deres Troe bliver salige".

Konklusjonen er at salighet ved "sin" tro ikke er noe bibelsk prinsipp, men i følge Pontoppidan og apostelen Jakob en ukjent tanke i den Hellige skrift. Der gjelder Jesu prinsipp om at når himmel og jord forgår, så står mine ord fast. (Sml. Mat. 24.35) hj

Utdeling av 4-årsbok

Utdeling av 4-årsbok i Leksvik kirke.

Barna fikk utlevert 4-årsboka si søndag 30.september. Det var ei fin stund og barna så ut til å kose seg med boka. Gutten vår er veldig glad i sangene i boka.

Linn Marita Sæther

Utdeling av 4-årsbok i Stranda kirke.

Gi håp til jul!

Kirkens Nødhjelp er i Burma med nødhjelp til ofre for borgerkrigen. Vi har vært der i de tunge årene og vi svikter ikke nå.

Av: Jorunn Strand Askeland; Kirkens Nødhjelp

I Burma er håpet om en bedre framtid tent etter at regimet nå har åpnet opp og viser vilje til en styrt overgang til demokrati. Men, uroen og krigen er ikke over i flere provinser. Fortsatt jages folk på flukt. Fortsatt er det ikke trygt å vende hjem. Gjennom kirkepartnere arbeider vi både på grensen og inne i landet, og vi gjør oss klare til å følge flyktingene hjem og sloss for deres rettigheter: Her er Wah Day Nyar sin livssituasjon i høst:

- Krigen har vært en del av livet mitt siden jeg var liten. Jeg opplevde at landsbyen vår ble angrepet og vi måtte flykte mange ganger, forteller Wah Day Nyar. Etter at hun ble gift, kidnappet soldatene mannen hennes flere ganger og tvang ham til å arbeide for dem. Til slutt drepte de ham:

- Da var jeg gravid med vårt andre barn og falt helt sammen. Jeg ville bare dø for jeg trodde vi kom til å sulte

i hjel. Men noen venner klarte å holde liv i oss. Familien kom etter hvert til en landsby for internt fordrevne i Burma der Kirkens Nødhjelps partner arbeider.

- Her har jeg fått mulighet til å dyrke og selge sesamfrø, og sammen med andre i landsbyen har vi bygget opp igjen skolen så ungene kan få skolegang.

- Akkurat nå er det trygt her vi bor. Men myndighetene har bestemt at de skal bygge en stor demning her og da vil våre jorder stå under vann. Jeg gruer meg til enda en gang å være på flukt. Drømmen er å komme hjem til min egen landsby med alt jeg har lært og bidra til å bygge den opp igjen.

Når vi tenker på Burma tenker vi ofte på Aung San Suu Kyi og demokratibevegelsen i landet. Men det gjelder å huske på at landet også er åsted for verdens lengste borgerkrig. Kirkens Nødhjelp har jobbet for mennesker på flukt i Burma i snart 20 år:

- Vi jobber med lokale organisasjoner som befinner seg der flyktinger og internt fordrevne er og gir livsviktig nødhjelp. Vi har gjennom det kirkelige nettverket nådd inn i områder som ellers har vært stengt for nødvendig mat og helsehjelp.

Dette nettverket er også en viktig brikke i sivilsamfunnet i landet, som trengs for å i vareta folks grunnleggende rettigheter og for å bidra til at den nye åpenheten blir hele befolkningen til del, forklarer Anne Marie Helland, generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, og legger til:

- Går du i kirken på julaften, er det stor sjanse for at du vil bli utfordret til å gi en gave til Kirkens Nødhjelps arbeid. Gjør det, for det hjelper oss å nå lenger! Nå er det for første gang på mange år håp for Burma, og vi skal ikke svikte dem!

Sjekk www.nca.no for å se filmen med denne familien.

Wah Day Nyar har fått støtte av Kirkens Nødhjelp til å dyrke sesam. Det gir henne viktig inntekt. Foto: Greg Røddland Buick/ Kirkens Nødhjelp.

Høsttakkefest i Stranda kirke

Hyggetreff

Stranda Diakoniutvalg arrangerer "storhyggetreff" i Stranda Menighetshus

onsdag 16. januar 2013 kl 11.00.

Tradisjonen tro får vi også i år besøk av 4. klasse ved Vanvikan skole som skal synge for oss. Organist Ole Andreas Fossan kommer for å spille til allsangen. Så blir det som foregående år servert karbonadesmørbrød, kaffe og kaker. Pris pr pers kr. 60,-.

Håper du har lyst til å bli med! Du kan melde deg på ved å ringe Torunn Johansen, tlf. 95 77 91 78 eller Ann-Kristin, tlf. 95 87 94 85, innen 09. januar 2013.

Hjertelig velkommen skal du være!

Vårens hyggetreff

Her er datoer for vårens hyggetreff som alle er i Stranda Menighetshus kl 11.00:

13. februar, 13. mars, 10. april, 08. mai

Alle er hjertelig velkommen!

Kirken, et pilegrimsmål

Til en stavkirke kom folk nesten alltid etter en lengre vandring eller sjøfart. Noen måtte også kombinere de to fremkomstmidlene. Reisen er i seg selv et symbol for livets vandring. Vi er alle underveis fra noe til noe: i kristen tro betyr det at vi er underveis fra Gud og tilbake til Gud. Før vi ble til var vi hos Gud, og han har satt som livets mål at vi kommer tilbake til ham.

Også Hindrem kirke ble nådd etter en vandring. Hvordan det rent fysisk er fikk mange oppleve, siden de var med på kjerkmarsjen og avsluttet den med vigselsgudstjenesten.

For å ta ut på en slik marsj må man forlate det velkjente og våge å begi seg ut. Underveis kan man bli utsatt for værrets påkjenninger, Den dagen ble det noe regn. Hvorfor skal man da vandre den lange turen? Jo, fordi man får med seg kropp og sjel, under turen kan man også gå inn i seg selv og bryte opp fra det som var og innstille seg på det som kommer.

Å være underveis og oppleve mange slags utfordringer, det er et bilde på livet. Å komme fram til kirken, til tryggheten, til fellesskapet, til nattverdmåltidet opplevdes som å komme fram til en stor fest. Denne festen blir et bilde på hvordan det skal bli når vi kommer fram til Gud etter en kortere eller lengre livsvei.

For å komme inn i kirken må man gå over noen store heller. Inngangen til festen hos Gud er åpen. Den åpne døren kan være et bilde på Jesus Kristus. Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, så vil jeg gi dere hvile (Matt 11, 28)

Jesus er den åpne inngangsdøren som vi kan og må gå gjennom for å komme fram til den himmelske festen.

I dag skal byggene våre være universelt utformet. Det skal være mulig å komme fram til gudstjenesten og nattverden. Hellene i stavkirken er nok ikke akkurat lett å forsere for noen. Jeg håper at det etter hvert kan finnes en løsning for dette. Men en kirke som er bygd etter middelaldermalen vil nødvendigvis ikke tilfredsstille alle våre bekvemlighetskrav. Allikevel var og er kirken et åpent bygg hvor alle mennesker fikk komme, kvinner og menn, gamle og unge, rike og fattige, syke og friske, ja til og med de spedalske. Mennesker i middelalderen satte denne muligheten høyt. La oss bruke våre kirker, ikke bare denne stavkirken! La oss bruke gudstjenesten som en styrkestasjon på vår livsvei og et løfte om den himmelske festen som venter på oss, fordi Jesus har åpnet opp døren!

I dette menighetsbladet vil vi videre beskrive de forskjellige gjenstander, hvordan de kom til stavkirken og noe tanker om den.

Døpefonten er lagd av Snekkervermester Bjørn Kimo fra Vanvikan. Han fikk et bilde overlevert av Ingar Seter og fikk dermed en antydning av hvordan de ønsket at døpefonten skulle bli. Først ble fatet til fonten laget av Norolf Foss og Kimo lagde deretter ringen rundt fatet. Stetten til døpefonten er dreid. Som Bjørn Kimo sier om arbeidet han utførte; ”det var bare å ha stor nok dreibenk. Arbeidet med hele døpefonten tok en hel arbeidsdag”. Det hele er uført i furu som kirka selv er laget i.

Bjørn Kimo er ingen nybegynner når det gjelder kirkebygg. Han har snekret det meste av inventaret i Adventskirka i Trondheim, blant annet døra, døpefonten og alteret.

I Middelalderen stod døpefonten ved inngangen og symboliserte inngangen til det kristne liv. Den var stor og dyp, og barnet ble dykket helt ned.

Fatet til døpefonten er hamret av Norolf Foss fra Rissa som en kopi etter fatet fra Hølonda Stavkirke som nå befinner seg på Sverresborg. En annen kopi står i Koldbrandstad Stavkirke i Hølonda. Fatet er hamret ut i 1 mm messing

Han måtte selv lage en spesiell hammer av hard bjørk til dette arbeidet. Et tips fra Riksantikvaren var at fatet måtte være stort og dypt, altså måtte det være plass til masse vann. For slik var det i gamle dager!

Foss er nå 83 år gammel og har hatt hamring som hobby hele livet, og dette med bakgrunn fra en utdanning som smed som han tok rett etter konfirmasjonen. Da elektrisiteten kom fikk han annet arbeid, men har fortsatt evnen til å gjøre et godt metallarbeid.

Alteret er laget av trevirke som ble til overs fra veggpanelet. Furupanelet har blitt lakkert. Den er dekket av ei steinplate gitt av Hans Tronstad fra Hindrem.

Et alter står som oftest i koret i øst. Det er bordet for nattverden der innvielsen av brød og vin skjer og er dermed symbolet på Guds nærvær i kirken.

Når alteret i Hindrem stavkirke står foran i koret vil presten stå med ryggen til under nattverdtildelingen. Det viser at presten sammen med menigheten står fremme foran Gud. I oldkirkelig tid var alteret frittstående og var dermed tydelig et bord. I forslag til ny gudstjenesteordning for Den norske kirke (2009) tilstrebtes dette også innført i norske kirker, men i stavkirken er alteret altså montert mot veggen.

To hvite alterlys i sølvlysestaker ble gitt av fylkeskommunen ved vigslingen av kirken. To representanter for fylkeskommunen var til stede ved vigslinga.

”Ett lys på hver side av korset på alteret symboliserer Kristus som sann Gud og sant menneske. (siteret fra ”Kristne symboler” av R.Skottene, 2002). De to lysene kan også minne om at Jesus er verdens lys for alle folkeslag over hele jorden.”

Korset på alteret er laget av billedhugger Ola Stavseng fra Stordal på Sunnmøre. Det er støpt i Italia. ”Nu står korset så flott på en stor Tulittstein opp fra Heian på Hindrem (symbolsk viktig for Hindrem.) midt i bygda i en vakker kirke bygget av folket Skrevet av brødrene Amdam.I

Bibelen, 2011-utgaven i lær fra bibelselskapet på bokmål ble gitt ved vigslingen av NTE. Når bibelen ligger på alteret mellom gudstjenestene synliggjør det at både ord og sakrament helliggjør kirkerommet, fordi Gud har gitt et løfte om å være til stedet i begge deler. Det finnes en gammel regel om at Bibelen skal ligge oppslått på Johannesevangeliets første kapittel, som begynner med ordene: ”I begynnelsen var Ordet...”

Alterduken ble gitt av Torbjørn Rønning. Han skriver om det: ”Alterduken som ligger på alteret i stavkirka ble brodert av Ingeborg Anna Olsdatter Oldervik – født Grande. Duken ble brodert på enten 60- eller 70- tallet. Ingeborg syntes bedehuset på Hindrem burde ha en duk. Da bedehuset ble nedlagt ca. 1992 ble det holdt auksjon over innbo og løsøre. Jeg kjøpte både alteret og duken ”.

Alterringen Alterringen har stått i Hindrum bedehuset. Ruth Margareth Hindrum tok vare på den da bedehuset ble revet. Da bedehuset ble vedtatt nedlagt, ble det fattet vedtak om at inventaret skulle komme kirken til gode. Bare halve alterringen kan plasseres i kirken på grunn av plassen. Fra 1000-tallet av har menigheten tatt imot nattverden knelende. Siden er alterringen også blitt tatt i bruk ved syndsbejelse og ved forbønn under konfirmasjon og bryllup.

To stolaer er tegnet av Astrid Reppe og sydd av tekstilkunstneren Lise Sjak Bræk.

Stolaen, av det latinske orariat, var opprinnelig en duk man la på venstre skulder og som ble brukt for å tørke av svette med. Fra år 320 hørte orariat med til biskopens embedsdrakt. Stolaen brukes i dag som et synlig tegn på at bæreren innehar Ordets embede. Ved ordinasjon får presten lagt den røde stolaen på sine skuldre

Den hvite stolaen har symbolene KRONEN – som står for seier, og LAMMET med et kors. Det understreker ulike sider ved Kristi gjerning gjennom bildet av det lidende lam.

Den røde stolaen med symbolet KLØVERBLADKORSET innbefatter treenighetstanken.

Astrid Reppe sier at hun ønsker å vise rikhet, frodighet og glede i sin design. Alvoret ligger bak, men man skal føle en godhet og letthet i rommet. Hun ønsker å få frem flere dimensjoner. Det visuelle skal gi følelse av høyhet. Men først og fremst godhet.

To trefigurer henger på veggene ved siden av koret. De fremstiller St. Olav og Jomfru Maria og er laget av treskjærer Dagfinn Hagen i Leksvika. Han sier selv at de er laget etter fri fantasi, men han har prøvd å kle de i antrekk fra sine respektive tider – det vil altså

si med 1000 års mellomrom. De er laget i bjørk, og trevirket har tørket i kun en vinter mens det egentlig burde ha tørket i to år. Da han nesten var ferdig med arbeidet kom det beskjed om at Olav den Hellige skulle ha stridsøks og en jordklode. Begge to har likt diadem på hodet, og de er mellom 80 og 90 cm høye.

Arbeidet ble gjort under tidspress og han brukte 124 timer totalt på begge figurene. Det ble ikke tid til å lakkere de, men det har han tenkt å gjøre til sommeren. Dagfinn Hagen synes det er en ære å bli spurt.

Den hellige jomfru var og er i katolsk tradisjon menneskenes store trøster og fremste forbeder ved Guds himmelske trone. Hun er også et symbol på Kirken samtidig som hun er Kirkens mor; mater ecclesiae. Vi finner en rekke beretninger om Maria-visjoner i de deler av Europa hvor katolikker ble forfulgt, så også i Norge.

Bibelen omtaler alle mennesker som lever og dør i troen på Jesus Kristus, som "hellige" (2 Kor 1,1). Sett ut fra dette er alle kristne hellige. Men alt i Kirkens første tid ble det vanlig å ære mennesker som hadde levd et særlig hellig og gudfryktig liv, på en spesiell måte. Helgenkulten vokste frem av martyrkulten. Martyren som gikk i døden for sin kristne tro, var lenge prototypen på en helgen, og det som "gjorde" martyren til helgen, var den kult som oppsto spontant ved vedkommendes grav. Etter hvert dukker også andre trosvitner enn martyrene opp. Og helgenkulten tiltar.

Kong Olav Haraldsson, som bare ett år etter at han falt ved slaget på Stiklestad (1030) ble erklært som helgen – ble et bilde på Jesus Kristus. Han – i likhet med Jesus – ble Gud sitt redskap gjennom sin død. I dag kjenner vi ham best under navnet Olav den hellige.

Allerede året etter hans fall ble hans legeme tatt opp, erklært hellig av kirken, lagt i skrin og satt på høyalteret i Klemenskirken i Nidaros. Dyrkelsen av St. Olav bredte seg hurtig over hele Nord-Europa. Det ble bygd St. Olavs-kirker ikke bare i Norden, men også i større byer som Novgorod, London og York. Ved siden av Maria var St. Olav den oftest avbildede helgen i nordisk middelalderkunst, både i maleri og skulptur. Hans dødsdag 29. juli ble heligholdt av den norske katolske kirke som Olavsmessedagen (olsok). I luthers forståelse blir ST. Olav et forbilde.

Stoler

Det er to brudestoler i kirken og disse er gitt av brødrene Amdam og har tilhørt deres olde-mor fra Ålesund.

Lysene på veggen

Skrevet av Torbjørn Rønning:

Lysetakene lagde jeg av smijern jeg fikk tak i fra Noris i Hasselvika. Platen kommer fra Lycro i Leksvik og ble laget med assistanse fra Einar Hindrum.

Benkene i kirka er det som snekkeren, Kåre Hølaas fra Leksvik, betegner som "en gammeldags knakk med en fot på hver ende". Skissa kom Ingvar Sæther med og disse to ble enige om størrelsen som ble på 1,40 x 0,20 m. Det er beregnet plass til 4 personer pr. benk og med i alt 10 benker bør man kunne beregne ca. 40 sitteplasser. Alt etter som Han sier at stavkirka er såpass liten at det er ikke plass til større benker. Hølaas mener dette var en enkel jobb, han fikk hjelp av en kamerat til å dimensjonere materialene, "så da var det jo bare å sette i gang!"

Med reformasjonen fikk prekenen en fast plass i liturgien.

Med prekenens plass i gudstjenesten, ble det også behov for at menigheten kunne sitte. Benker fantes ikke i middelalderkirker.

Dørlåsen

Fortalt av Asbjørn Steen:

Denne låsen ble opprinnelig kjøpt av den lokale banken i Holtdalen til stavkirka der. Men den fikk de ikke bruk for, for en dag kom en mann med en gammel original lås som han hadde liggende! Så styret i Hindrem stavkirke kjøpte den "nye" låsen av styret i Holtdalen kirke for kr. 5.000,-.

Døra er antagelig fra den gamle kirka som ble revet i 1897. Den har siden vært lagret på gården Hindrem Vestre – Negarden. (Asbjørn Steen).

Gjesteboka er gitt som gave av SMN og NTE.

Orgelet er kirkens tradisjonelle musikkinstrument, men ble vanlig først på 15- og 1600-tallet, da som regel i de store bykirkene. I Norge ble orgler vanlige først i siste halvpart av 1800-tallet

Det orgelet som nå står i Hindrem stavkirke er bygd av Isachsen & Renbjør i Levanger. Vi har ikke årstallet da det ble bygd, men det er i hvert fall over 50 år gammelt. Det ble kjøpt i Skogn Markabygd for 3000 kr og betalt av Julie Oldervik. Det har bare ett register, men har god lyd og en god spilleteknikk. Salmesangen ble nok ledet av forsanger i stavkirkenes tid, men et lite trøorgel syntes stavkirkelaget det passet å ha i denne kirka. Dette forteller organist Ole Andreas Fossan som spilte under vigslinga av Hindrem Stavkirke.

Lysekronen kommer fra et belgisk kloster.

Blomser i anledning vigslingen ble gitt av Stadsbygd Sparebank.

Vi vil takke alle som har bidratt med arbeider/gaver til Hindrems nye stavkirke, og en stor takk til brødrene Kjell-Stig og Hans Jørgen Amdam. Deres far ble tatt av tyskerne og de to, sammen med sin mor, ble jaget ut av byen og kom til Leksviken med Frostabåten i 1944. Der ble de godt mottatt og har siden bygd seg hytte på Skålhammern på Hindrem. De har ønsket å gi noe tilbake til bygda og har således gitt Korset, Lysekronen, Stolaene og de to Brudestolene.

Tanker om bruken av kirken, av Ingvar Sæther

”Styret i stavkirkelaget inviterer nå bygdefolket gjennom kvinne- og familielaget og idrettslaget til en idedugnad om hvilke tilstelninger som er ønskelig å ha i stavkirken. Ved søknader om tilskott til kirken har det blitt anført følgende bruksområder:”

Eksisterende stavkirker brukes vanligvis både til kirkelige formål og som attraksjon og museale formål. Det er viktig at ei slik stavkirke ikke skal være noen ny soknekirke, og ikke skal ”konkurrere” med soknekirka. På en annen side er det ønskelig at også et slikt kirkebygg vil kunne stå til disposisjon for dem som i spesielle sammenhenger ønsker det. Derfor er det vanlig at slike kirker blir vigslet ”til kirkelig bruk”. Dette vil kunne imøtekomme slike ønsker. Videre kan det bli tale om 2-3 forordnede gudstjenester per år. Det har blitt tradisjon med gudstjeneste på Revelltun i tilknytning til ”Kjerkmarsjen”. Denne kan eksempelvis med fordel flyttes til den nye stavkirken. Det er fra bygdefolket pekt på at det bør bli mulig for at det nye bygget kan benyttes ved barnedåp, ved bryllup og ved begravelser. Ellers til aktiviteter som kirke/menighetsråd måtte ønske å legge til bygningen.

Nærhet til Hindrem kirkegård

Som ny nabo til gravplassen på Hindrem har vi fått en stavkirke. Den er bygget og eies av Hindrem stavkirkelag SA. Beliggenheten er planlagt slik at stavkirka kan benyttes i fellesskap med gravplassen og kirkeklokka. Derfor er det også laget en åpning i gjerdet mellom de to eiendommene for å legge til rette for sambruk.

Ved siden av stavkirka er det bygget et servicebygg. Der finnes bl.a. WC som er tilgjengelig for besøkende både til gravplassen og stavkirka. Utvendig på bygget er det montert tappekran for vatn. Her vil også vatningskannene bli å finne til neste sommer.

Kirkeklokka er plassert i klokketårnet som står inne på gravplassen. Den vil snart få en ny plassering nærmere stavkirka, men den skal fortsatt stå inne på gravplassen. Kirkeklokka kan benyttes ved gudstjenester og kirkelige handlinger som avholdes i stavkirka.

Hindrem stavkirke kan benyttes til både vielser og begravelser, på samme måte som soknekirka i Vanvikan. De som ønsker å benytte stavkirka til slike handlinger, må ta kontakt med Hindrem stavkirkelag SA for å avtale leie av kirka. Når kirkevergen får beskjed om at stavkirka skal benyttes til den kirkelige handlingen, vil kirkens ansatte utføre sitt arbeid der, på lik linje som om det foregår i soknekirka.

Stranda menighetsråd vedtar antall forordnede gudstjenester i soknet som årlig legges til Hindrem stavkirke.

Kirkeverge Gjertrud Bjørnebo

Til vigslinga av ny stavkirke på Hindrem 2012

Dette var bestilt av kulturkonsulentent og skulle egentlig leses opp under kulturdelen vigslingsdagen, men på grunn av uheldige omstendigheter ble det ikke gjort.

*Eit ljøs kom hit til landet,
det nådde og denne grænd
med von for tid og æve,
det beste som er hendt.*

*Ei kyrkje vart reist i grenda
dit folk kunne saman gå.
Dit gjekk dei i sorg og glede
til han som dei trudde på.*

*Men vegen var lang til kyrkja
for mange som skulle dit.
Og nokre dei miste livet
på vegen med mykje slit.*

*Med tida vart kyrkja rive,
men kyrke vart bygd på nytt.
Den stod til den nye tida
og kyrkjestaden vart flytt*

*No vigsles på ny ei kyrkje
på grenda sin kyrkjestad,
der folket igjen kan samlast
og lovsyngja Herren glad.*

Ole Andreas Fossan

Diakoniens spalte

Nok et år er snart historie, og jeg er så takknemlig for at jeg har fått mulighet til å møte mange av dere som bor her i Leksvik og Vanvikan i løpet av året. Fra de bitte små til de gamle. Jeg tenker ofte på dere som har blitt en del av mitt liv, enten varig eller når våre veier krysser.

I sykepleien lærte vi mye om å se hele mennesket, både fysisk, psykisk, sosialt og åndelig. Det er ikke alltid helsepersonell har kapasitet til akkurat det i hverdagen. Jeg har funnet en jobb hvor det er rom for å bidra på alle disse områdene.

Det er mange høydepunkter å se tilbake på i året som gikk. Ett av dem var da beboere, aktivtører og frivillige medhjelpere fra Leksvik Helsetun var på besøk i Stranda kirke. Med på turen var også elever og lærer på helsefaglinja ved Leksvik videregående skole. Ja bare se på det flotte bildet! Tverrfaglig samarbeid er viktig for de mennesker vi er satt til å tjene, at flere yrkesgrupper samarbeider for å ivareta pasienten som helhet.

En gammel dame sa her om dagen, at det som gjør dagliglivet verdt å leve er at det skjer noe. Tenk så mye det betyr for de fleste mennesker at noe skjer rundt oss, at vi har noe å gå til, som gir oss påfyll

mentalt, og hvor vi kan se oss selv i en større sammenheng, i et sosialt og kan-skje også åndelig fellesskap.

Minner fra ungdommens dager, og ikke minst salmesang, er viktig når vi samles i kirka. Jeg skulle ønske at salmesang kunne blitt et tema i undervisningen i helsefag. Ikke bare i Leksvik, men over hele landet! Det hadde vært fint å bruke noen timer i året under utdanning, for

å lære noen kjente salmer som har blitt mye brukt i nærområdet. Salmer som kan brukes for å fremkalle minner, ikke minst hos demente, der mye annet er glemt. Kanskje vi kan få til et samarbeid om dette.

Til slutt vil jeg ønske alle barn, unge, voksne og eldre en fredfylt jul i hjerte og hjem!

Ann-Kristin

Helsetunet i Stranda kirke

Alt har sin tid...

Da er beslutningen tatt og oppsigelsen sendt... arbeidsforholdet hos Leksvik kirkelig fellelsråd er avsluttet etter mer enn 10år. Det har vært fine år med mange gode minner, flotte arbeidskollegaer og en god arbeidsgiver.

I alle disse årene har jeg kombinert jobben på kirkekontoret med en stilling i Leksvik kommune. Å kombinere to deltidsstillinger har til tider vært litt utfordrende, men det har gått på et vis. Når sjansen i vår bød seg for å gå inn i en 80% stilling i Leksvik kommune takket jeg ja til å prøve det, og endte altså etter hvert opp med å si opp stillingen som diakonimedarbeider.

Ti år er lang tid, og det er mye å se tilbake på. Arbeidsoppgavene har vært varierte og minnene er mange. Noen har festet seg mer enn andre. Listen kunne fort blitt veldig lang men jeg husker spesielt koselige hyggetreff i Kråkmo bedehus, spenningen rundt første gang med

LysVåken og alle kveldene på TRÆKK. Det har også vært møter med enkeltmennesker både i sorg og i glede som har satt spor. Livet har mange fasetter ingen tvil om det.

I Leksvik har de fleste en sterk identitet og tilknytning til kirken sin, det gjenspeiles i oppslutning om dåp og konfirmasjon. Det har også vært/er god oppslutning om de ulike tilbudene vi etter hvert har fått i dåpsopplæringen. Det har gledet meg, og gitt meg tanker om at kirken tilbyr verdier og et budskap som foreldre i dag ønsker å bringe videre til barna sine.

Jeg vil også benytte sjansen til å takke og å løfte frem alle de frivillige medarbeiderne vi har i menighetene. De har vært viktige støttespillere for meg og en uvurderlig ressurs.

Tusen takk til alle som har stilt opp alle disse årene! ... Måtte min etterkommer også få glede av dere.

Line

Alt har sin tid

Alt har sin faste tid

Alt som skjer under himmelen har sin tid

En tid til å fødes, en til å dø

En tid til å plante, en til å rykke opp

En tid til å gråte, en til å le

En tid til å sørge, en tid til å danse

En tid til å ta i favn, en til å la det være

En tid til å lete, en til å miste

Alt skapte han vakkert i sin tid

Også evigheten har han lagt i menneskenes hjerter

Jeg skjønnte at alt Gud gjør varer til evig tid

Ingen kan legge noe til, ingen kan trekke noe fra.

Fra forkynneren 3

Fra orgelkrakken

Som organist har jeg snart lagt bak meg enda et år med mye spennende. For første gang hadde vi "Konserter i høstfarger" i Stranda kirke. Det var i slutten av september, og fine høstfarger ble det. Det er også første gang det jeg kan huske at jeg har fått med hele 5 konfirmanter til å synge på konsert. De var en trivelig "gjeng" som gjorde lykke med sin sang. Bildet viser de glade sangerne på en øvelse.

Sommerkonserten i Leksvik kirke ble også fin. Der var det sang og musikk fra de helt unge til pensjonert pianist Per Buøy og pensjonert skipper/lærer/fisker Reidar Horsberg.

Årets siste konsert blir julekonserten den 29. desember i Leksvik kirke. Da blir det som før gode krefter fra Leksvik og omegn som deltar. Se ellers annonse annet sted i bladet.

Ellers er det gudstjenestene med kirkeårets ulike preg som utgjør det meste av oppgavene. Her har Koralkoret og mange andre deltatt i mange sammenhenger. Selv 4-åringene synger når de får sin kirkebok. Takk for god hjelp!

Jeg føler også grunn til å takke skolene for samarbeidet i året som har gått.

Til slutt noen tanker jeg har:

Det er bedre med innsikt enn med utsikt.

Det er bedre å leve rett enn å leve godt.

En velsignet jul og godt nyttår ønskes dere fra Ole Andreas

Konfirmanter øver til konsert

Konsert i Leksvik kirke

Lørdag 22. desember kl. 19.30
blir det fin førjulskonsert.

Musikere: Ingunn Sørli Øksnes,
Eirik Hoff Walmsness, Jeanette Hoeseth, Jon Kristian
Bye, Erling Neergård,
Erlend Albertsen og Svein Tore Werstad

50-års konfirmanter i Stranda kirke 2012

Foran f.v.: Geir Larsen, Judith Kråkmo Stavnes, Kari Jølle og Ola Kolbjørn Kassetth.

Bak f.v.: Ole Skarsaune, Lars Martin Rian og Gunnar Johan Fjellvikås.

EN JULEKALENDER

Familieforestilling med YES

Sted:
Kultursalen i Leksvik

Tid:
Søndag 2. desember kl. 16.00

Inngang:
Barn, kr. 75
Voksen, kr. 150
Familie (2 voksne + 2 barn), kr. 350

Billetter kjøpes ved inngang
Kafé før og etter forestillingen.

FRA KIRKEBØKENE

Døpte i Leksvik

21.10.12 Celine Holtborg Landsem

Inngåtte ekteskap i Leksvik

29.09.12 Marte Sofie Fagerli og
Rune Hagen

Døde i Leksvik

18.09.12 Signar Melhus f. 1949
02.11.12 Else Jonsvold f.1927
10.11.12 Gunnar Adolf Johansen f. 1922

Døpte i Stranda

09.09.12 Mie Engelsås Rønning, døpt i
Stadsbygd kirke
28.10.12 Philip Leander Bergmann

Inngått ekteskap i Stranda

06.10.12 Randi Viken og
Lars Erling Neergård

Døde i Stranda

13.10.12 Jon Arne Balstad f. 1943

JULEKONSERT

Årets julekonsert blir som før den
29. desember kl.19.00
i Leksvik kirke.

De som vi så langt vet kommer til å delta er "Yes", Corlex. Fosen Barokk, Ragnar Bliksås og Erik Bergfjord m.fl. og organisten.

Juletreffest i Kråkmo Bedehus

Alle er hjertelig velkommen til
juletreffest i Kråkmo Bedehus

3. juledag kl 14.00.

Musikk ved organist
Ole Andreas Fossan.

Vi har satt opp følgende dager for Ungdomsklubben på

Menighetshuset i Vanvikan
Vi holder åpent fra 1930 – 2300

Januar	4.	18.
Februar	1.	15.
Mars	1.	15.
April	12.	Kanskje 26.

Ingebrigt

TAKKE- ANNONSER

Takkeannonser i bladet koster minimum kr 50,- Annonseteksten leveres/ sendes til Leksvik Menighets kirkekontor, Kommunehuset, 7120 Leksvik, eller pr mail: menighet@leeksvik.kirken.no.

For betaling benytt giro i bladet eller betal direkte i Sparebank 1, Midt-Norge, konto 4241 07 01116.

Takk for alle gaver i anledning **Tore Oxaas** sin begravelse.

Leksvik LHL

Hjertelig takk for vennlig deltakelse, vakre blomster og pengegaver til Lindrende avd. Rissa sykehjem ved vår kjære **Gunnars** bortgang.

Mary Anne Berg Roli m/fam. Tone og Linda

Hjertelig takk for all varm omsorg, blomster og deltakelse ved vår kjære **Rolf Andresens** bortgang. Vi takker også for pengegaven til Hjemmetjenesten i Vanvikan på kr 8 100.

Lilli m/familie

Hjemmesykepleien takker hjerteligst for pengegaver i forbindelse med **Svein Olav Wings** og **Sverre Olderviks** begravelser.

Hjemmesykepleien, sone Leksvik v/Berit H. Kruken

Hjertelig takk for all vennlig deltakelse ved vår kjære søster og tante **Else Jonsvolds** bortgang og begravelse.

Ingeborg, Klara og Erling. Øvrige familie

Hjertelig takk for all vennlig deltakelse, blomster og pengegaver til Fosen kreftpoli-klinikk ved vår kjære **Ingvald J. Kirkenes`s** bortgang.

Kari. Turid m/ fam.

Hjertelig takk for vennlig deltakelse, vakre blomster og pengegaver til LHL avd. Leksvik ved vår kjære **Signar Melhus`s** bortgang,

Ranveig og Magnhild

Tusen takk for all oppmerksomhet og deltakelse ved **Gunnar Adolf Johansens** bortgang og begravelse. Vi takker også for pengegaven til Strandheim, kr. 12 050,-.

Hildur, Georg, Marit og Gunn Helen m/ familier

Hjertelig takk for oppmerksomheten til både kjente og ukjente på min 80-årsdag.

Ragnhild Kroen

Tusen takk for blomsterhilsenen jeg fikk fra Stranda Menighet på min 80-årsdag.

Karl Hestdal

Gaver til bladet

I forrige nummer av bladet var det lagt inn giro for innbetaling av Kontingent/Frivillig gave til menighetsbladet. Givergleden ser ut til å være stor blant leserne og vi retter

en

Hjertelig takk

for alle mottatte bidrag.

Leksvik menighet arrangerer baby-sang på Forsamlingshuset i Leksvik, tirsdag fra kl 10.00 til ca kl 13.00. Vi koser oss sammen med sang og musikk, rim, regler og bevegelser. Etter sangstunda serveres nystekte vafler, kaffe og te.

22. januar · 05. februar · 19. februar ·
05. mars · 19. mars · 02. april · 16. april ·
30. april

Alle foreldre med babyer fra 0-12 mndr er hjertelig velkommen!

Normisjonen

”Vi synger julen inn”

Forsamlingshuset
søndag 9. desember kl. 16.00.
Gløgg og gjærbakst.

Husbasar

Forsamlingshuset
Fredag 1. mars kl. 19.00.

Tirsdagsmøter

15. januar kl. 19.30.
Hjemme og Marit og John Dahl.

5. februar kl. 19.30
Forsamlingshuset
(Årsmøte etter møtet)

5. mars kl. 19.30. Forsamlingshuset

2. april kl. 19.30. Forsamlingshuset

7. mai kl. 19.30. Forsamlingshuset

4. juni. Tur til setra til Marit og John Dahl (nærmere info senere)
Martha Stormo kommer

Leksvik Minnefond

Minnekort til blomsterfondet er å få kjøpt hos
Coop Prix Leksvik.

Prisen på minnekort er kr 50.-

Søndag er kirkedag

Tirsdag 18. desember

Stranda kirke kl. 10.00. Familiegudstjeneste. Barnehagene

Torsdag 20. desember

Leksvik kirke kl. 09.30. Familiegudstjeneste. Småtrinnet
Leksvik kirke kl. 12.00. Familiegudstjeneste. Mellom,- og ungdomstrinn

Fredag 21. desember

Stranda kirke kl. 09.15. Familiegudstjeneste

Mandag Julaften 24. desember

Leksvik Helsetun kl. 11.00. Morgensang
Leksvik kirke kl. 14.00. Familiegudstjeneste
Stranda kirke kl. 14.00. Familiegudstjeneste. Stranda Mannskor og barnekoret
Leksvik kirke kl. 16.00. Familiegudstjeneste. Yes

Tirsdag 1. juledag 25. desember

Leksvik kirke kl. 11.00. Høymesse. Nattverd
Stranda kirke kl. 14.00. Høymesse. Nattverd

Mandag Nyttårsaften 31. desember

Stranda kirke kl. 16.00. Gudstjeneste. Gløgg og pepperkaker
Leksvik kirke kl. 23.00. Gudstjeneste. Gløgg og pepperkaker

Søndag 13. januar 2013

Leksvik kirke kl. 11.00. Høymesse

Søndag 20. januar

Stranda kirke kl. 11.00. Familie/faddergudstjeneste

Søndag 27. januar

Leksvik kirke kl. 11.00. Familie/faddergudstjeneste

Søndag 3. februar

Stranda kirke kl. 11.00

Søndag 10. februar

Leksvik kirke kl. 11.00. Høymesse. Nattverd

Søndag 24. februar

Leksvik kirke kl. 11.00

Søndag 3. mars

Stranda kirke kl. 11.00. Lys våken. Nattverd

Søndag 10. mars

Leksvik kirke kl. 11.00. Lys våken. Nattverd

Forandringer i gudstjenesteoppsettet kan forekomme.
Følg derfor med på kunngjøringer og oppslag!

KIRKESKYSS:

Trenger du skyss til gudstjenestene i Leksvik eller Stranda kirke? Det kan vi ordne for deg! Du kan ringe til en av dem som står på lista nedenfor. De har sagt seg villige til å organisere kjøring.

Stranda: Idar Hansen tlf. 74 85 71 05 - Torbjørn Rønning tlf. 74 85 96 85

Leksvik: Knut Hønnåshagen tlf. 74 85 73 25 - Randi Bliksås tlf. 993 74 055 - Åsmund Rosvold tlf. 416 09 024

